

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:37 -

நினகைக்கும் "அழகியின் சண்முகமோ, இந்து மதவெறியை மறைப்பதற்காகச் சோகங்கொள்ளும் "பம்பாயின்" காதலர்களோ, ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுக் காலத்ததைத் தன்னுடைய நடுத்தர வர்க்கத்தின் குடும்பக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் சாக்தேராமனின் (ஹரோம் திரைப்படம்) வதேனையோ நமது இதயத்திற்குள் இறங்குவதில்லை.

நம்மதைத் தவிர மூழ் உலகமும் இத்தகைய காவியத் திரைப்படங்களின் கண்ணீரில் மூழ்கியபோது இந்த மிகையுணர்ச்சிக் கண்ணீரின் கிளிசரின் மோசடியை அகற்றிவிட்டு உண்மையான கண்களையும் கண்ணீரையும் நமக்கு உணர்த்தியது நாம் கற்றுக் கொண்ட கம்யூனிச அரசியல்தான்.

எனவே அரசியல் அறிவு உங்களின் பழைய உணர்ச்சிகளகைக் காவு கொள்வதில் கண்டிப்புடன் நடந்து கொள்கிறது; கட்டவே புதிய உணர்ச்சிகளகை உருவாக்க இடையறாது போராடுகிறது. புதிய தோழர்கள் பெறும் அறிவு விளக்கத்திற்கும், அது அழித்து உருவாக்கும் உணர்ச்சிகளகும் இடையிலான இயங்கியல் உறவு இப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் அரசியல் அறிவு உணர்ச்சியை வற்ற வதைப்பதில்லை; உண்மையான ஊற்றதைத் தோண்டிச் சூரக வகைகின்றது; கண்ணீர்க்குளமாக்குகிறது; இதுவரையிலும் அழாதவற்றுக்கும் அழுவகைகிறது.

ஆயினும் இந்த உண்மையான உணர்ச்சி அவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்பட்டுவிடுவதில்லை. இதையே "எல்லாவற்றிற்கும் விளக்கங்கள் அறிவுரீதியாக அறிந்து கொண்ட பிறகு நடுஞ்சிலிருந்த ஈரம் வற்றி விடுகின்றது" என்று வாசகர் சாகரீஸ்தவறாகக் கூறிப்பிடுகிறார். நீக்கமற்ற நிரவியிருக்கும் பிற்போக்கான வாழ்க்கை மதிப்பீடுகளிலிருந்து வரும் ஒரு நபர், ஒரு தோழராக மாறுவதில் பல்வேறு சிக்கல்களகைக் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது.

முதலில் புதிய தோழர்கள் எல்லாப் பிரச்சினகைகளகும் அறிவுரீதியான விளக்ககளை அறிந்து கொள்வதில்லை; அது சாததியமுமில்லை. "முன்னரே தயாரிக் கப்பட்ட முடிவுகள் முழக்ககங்கள் உதவியுடன் மார்க்சியத்தகை அளவக்குமீறி எளிமதைப்படுத்திக் கற்பதற்கு" எதிராக லெனின் எப்போதும் எச்சரிக்ககை செய்தார். நாம் கற்கும் முதல் விசயமே நமது பழைய உலகக் கண்ணோட்டம் தவறு என்பதைத்தான். அதனாலயே நாம் உருவாக்க விரும்பும் புதிய உலகதைப் பற்றிய கண்ணோட்டத்தகைக் கற்று விட்டோம் என்பதல்ல. அதற்கு அரசியல் அறிவு மட்டும் போதுமானதல்ல; செயலக்கம் நிறைந்த நடமைறதைப் போராட்டம் தவே. வேறு வார்த்தகைகளில் சொல்வதாக இருந்தால், சமிக் கத்தகை ஆய்வு செய்து வினயாற்றுவதற்கு நம்மிடம்

